

Fakkelsenteret

– EN NY VERDEN AV INNTRYKK

Innendørs handlegater er et gammelt påfunn. I byer i Europa har det eksistert siden Romertiden, og på 1800-tallet ble det bygget mange overbygde arkader og gallerier, i prinsipper frittstående bygninger med en sammenbygning i mellom.

Det moderne kjøpesenteret er en amerikansk idé. Kjøpesenteret i Edina i Minnesota fra 1956 regnes som det første, med 130 butikker og 7000 parkeringsplasser. De første i Norge kom i Oslo på slutten av 1950-tallet,

men statistikken sier at det var bare elleve stykker i landet i 1969. Fakkelsenteret på Jessheim var en av dem.

Butikkene hadde selvstendige innganger, og "handlegaten" var bare delvis overdekket og ikke oppvarmet. Arkitekturen var djerv, med former preget av postmodernismen.

Forsikringselskapet Vesta Hygea sto for byggingen, og "fakkeldama" på veggen, med fyr i fakkelen, ble et landemerke. Det var egen platebutikk,

Furuseth drev matbutikk og det var gavebutikk, urmaker og jernvare.

Utstedet "Terrassen" fikk fort ry på seg for å være et sted hvor man kunne få god biff, Fru Austads smørbrød, en halvliter, en svingom eller en blåveis.

I kjelleren var det en egen verden med lukket av tepper og hundrevis av forskjellige trådsneller. Kiosken hadde bladene utstilt i vinduene, både Donald og noen litt rare voksenblader. Og våget du deg på å sykle på senteret måtte du være kjapp med pedalene hvis vaktmesteren kom.

Foto malsatt side:
Fakkelsenteret i dag

Fra innspillingen av «Jessheim».
Foto: Lisbeth Andresen, Romerikes blad

Fakkeldama, Jessheims frihetsgudinne.
Foto: Ola H Fieldheim, Ullensaker kommune

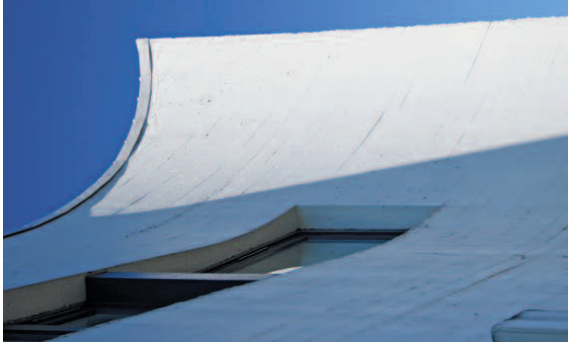
JESSHEEEIIM!

Storgata er en scene. Det er folk. Det blinker i lys, dunker i bass. Som det pleier å være. Her møtes alt! Som det pleier å gjøre. Kvelden er bare litt annerledes. Det spilles inn musikkvideo, til låta som er skrevet for akkurat denne plassen: Jessheim. Foran kamera står gutten som pleide å skate på Fakkelsenteret til han ble jaget av vaktmesteren. Han heter Andres Rafael Diaz. Som har vokst opp her, som har hjertet fastlåst i Storgata på Jessheim. Alt på sin første plate markerte han standpunkt: 2050. I 2003 kom "Velkommen hjem Andres.". En tittel mer for de innvidde, men tydelig nok. Filmen "Velkommen hjem Andres" ble spilt inn på Jessheim i 1985, med lokale skuespillere.

I 1979 var motorvegen forbi Jessheim ferdig. Plutselig gikk ikke trafikken lenger gjennom krysset, slik den hadde gjort i over tre hundre år. Men det skulle ikke ta lang tid før kortene igjen ble delt ut på nytt. 8. oktober 1992 vedtok Stortinget at landets nye hovedflyplass skulle ligge på Gardermoen.

Det var mer enn tittelen på Diaz' nye plate som var jordnet på Jessheim. Med seg på en låt har han Stian Shagrath Thoresen, artisten fra Jessheim som i de fleste land i vesten er mer kjent enn Tor Heyerdal. Og låta som er soundtracket til livet i Storgata denne kvelden: Jessheim.

Det er her det skjer. Koen ved gatekjøkkenet. Livet på "Taket". Tanja som danser. En Ford med rykende bakdekk. En sykkel på hjulet forbi. Mopedgjengen. Bygdegårdens bilkultur møter sæggebukser og lagging. De gamle husene er bakteppe for 2000-tallets ungdomskultur. Rap fra USA møter bondekultur i tettstedet ved vegkrysset. Det flate lille stedet har tatt nok et skritt. Og som før er det en blanding av noe nytt og alt det gamle som går videre. Nok en gang.

Fakkelsenteret

- Bygget 1968 for Vesta Hygea
- Utbygd og sammenføyd med HK-senteret 200